

Megoldás. A libella vízszintes felületek, élek beállításához, ellenőrzéséhez használatos eszköz. Két típusa van:

a) *csőlibella*: folyadékkal (vízzel vagy éterrel) töltött, kicsit meggörbített cső, amelyben légbuborék van. A buborék a libella hossz tengelyének vízszintes helyzetében a cső közepéhez közeli két jel között helyezkedik el; ha a cső nem vízszintes, a buborék elmozdul a jelek közül. Kis csőgörbület esetén a libella szögének igen kicsiny változása a buborék 1-2 mm-es elmozdulását eredményezheti. Síkok vízszintezésénél két egymásra merőleges csőlibellát használhatunk.

b) *körlibella (szelencéslibella)*: olyan zárt üvegedény, amelynek fedőlapja belül homorú gömbsüveg. A libella beosztását az üvegen található koncentrikus körök alkotják. Az edényben folyadék, abban légbuborék van, s ez a buborék a libella vízszintes helyzetében a középső körnél helyezkedik el.

A *Mikola-cső* egyenes cső, melyben folyadék és buborék van. Ha a cső helyzete eltér a vízszintestől, a buborék lassan a magasabb rész felé kezd mozogni, és csak a cső végénél áll meg. A vízszintestől való eltérés tehát nem a buborék egyensúlyi helyzetét, hanem a sebességét befolyásolja; ezt azonban sokkal nehezebb mérni, mint a libella buborékjának elmozdulását. A Mikola-cső tehát elvben használható vízszintezésre, de a libella használata sokkal pontosabb és kényelmesebb.